

راهنمای مرجع نظامی حفاظت از غیرنظامیان

فصل ۱

مقدمه ای بر حمایت از غیرنظامیان

• سابقه، هدف، و دامنه

• بررسی اجمالی حفاظت از غیرنظامیان (PoC)

• خطرات PoC

• PoC و نیروی نظامی

• چارچوب PoC 3-45

سابقه

آ. حفاظت از غیرنظامیان از جمله در عملیات صلح و در جریان درگیری های مسلحانه (PoC) باید در تمام طول ارتش در نظر گرفته و یکپارچه شود. صرف نظر از هدف اصلی عملیات PoC به دلایل اخلاقی، سیاسی، قانونی و نظامی مهم است. مطابق با قانون منازعات مسلحانه (LOAC)، که همچنین به عنوان حقوق بشردوستانه بین المللی (IHL) یا قانون جنگ شناخته می شود، غیرنظامیان و همه افرادی که در جنگ شرکت نمی کنند ممکن است هدف حملات نباشند و باید در امان بمانند و از آنها محافظت شود. با این حال، در طول عملیات های معاصر، نیروهای نظامی اغلب باید برای چیزی فراتر از صرفا انطباق با LOAC/IHL تلاش کنند.

ب. برای نیروهای نظامی، حمایت مردم، برای انجام مأموریت اغلب مرکز ثقل و ضروری است. اهداف سیاسی و مقاصد عملیات صلح، عملیات جنگ یا هر عملیات دیگری که دارای جزء نظامی است اغلب شامل امنیت، ثبات، صلح پایدار یا شرایط دیگری که بهتر از وضعیت موجود است می باشد. غیرنظامیانی که در یک محیط بسیار ناامن زندگی می کنند، همواره انتظار عملیات را دارند، به ویژه پرسنل نظامی یونیفرم پوش که وظیفه تامین امنیت را دارند. علاوه بر این، ناظران در سراسر جهان با دسترسی آسان به رسانه ها نیز از نیروهای نظامی انتظار دارند امنیت غیرنظامیان را حفظ کنند. اعتبار و مشروعیت یک عملیات نظامی و مأموریت یا هدف سیاسی فراگیر به نیروهای نظامی بستگی دارد که مایل و قادر به محافظت فعال از غیرنظامیان در برابر تهدیدات دیگر هستند.

س. PoC مرتبط با هر دو زمینه صلح و جنگ می باشد. از سال ۱۹۹۹، چهارده عملیات چند بعدی حفظ صلح سازمان ملل مجوز استفاده از زور را برای حفاظت از غیرنظامیان دریافت کرده است و اکثریت قریب به اتفاق نیروهای سازمان ملل که در حال حاضر مستقر هستند در مأموریت هایی با چنین اهدافی خدمت می کنند. علاوه بر این، عملیات های چند ملیتی در تیمور شرقی، عراق، سومالی، افغانستان، لیبی، و جاهای دیگر با موقعیت های PoC از جمله سوء استفاده های گسترده و سیستماتیک علیه جمعیت های غیرنظامی مواجه شدند. در برخی موارد، PoC هدف اصلی عملیات و ملاحظات نظامی غالب بوده است.

۱

MINARCAT (جمهوری آفریقای مرکزی و چاد)؛ MINUSTAH (هائیتی)؛ MONUC/MONUSCO (جمهوری دموکراتیک کنگو)؛ ONUB (بوروندی)؛ UNAMID (دارفور)؛ UNAMSIL (سیرالئون)؛ UNIFIL (لبنان)؛ UNISFA (ابی)؛ UNMIL (لیبریا)؛ UNMIS (سودان)؛ unmiss (سودان جنوبی)؛ UNOCI (ساحل عاج)، (MINUSMA مالی) و (MINUSCA (جمهوری مرکزی آفریقا). شورای امنیت سازمان ملل متحد همچنین به مأموریت هایی که توسط سایر نهادهای چندجانبه که برای حفاظت از غیرنظامیان رهبری می شود مجوز حفاظت داده است.

با وجود به رسمیت شناختن اهمیت PoC در صلح و عملیات‌های رزمی، سیاست‌گذاران و دست‌اندرکاران نظامی با نحوه بکارگیری نیروهای نظامی و ادغام آن با تلاش‌های گسترده‌تر برای محافظت از غیرنظامیان آسیب‌پذیر در محیط‌های خصمانه مبارزه کرده‌اند.

د تعدادی از مطالعات مهم نیاز به اصول قابل اجرای PoC را برجسته کرده‌اند. متشکل از "اصول اساسی که براساس آن نیروهای نظامی اقدامات خود را در حمایت از اهداف هدایت می‌کنند." اصول برای عملیات نظامی ضروری است و همچنین عملکردهای سازمانی مانند سازماندهی، آموزش، کسب تجهیزات و پیشرفت رهبر را هدایت می‌کند. اصول اخیر اتوسعه یافته در ارتش ملی و نهادهای چندجانبه اغلب شامل امنیت افراد غیرنظامی است چه به عنوان یک ملاحظات عملیاتی اصلی یا به عنوان هدفی که به انجام مأموریت کمک می‌کند با این حال، هنوز نمونه‌های کمی از اصول رسمی نظامی در زمینه PoC وجود دارد.

هدف

آ. راهنمای مرجع نظامی PoC برای کمک به فرماندهان و کارکنان نظامی در ادغام PoC در مأموریت‌های خود در سطوح عملیاتی و تاکتیکی در نظر گرفته شده است. قرار است به طور کلی در طیف گسترده‌ای از تلاش‌های نظامی از عملیات صلح تا درگیری مسلحانه قابل اجرا باشد. با این حال، راهنمای مرجع به معنای یک چک لیست عملیاتی کامل نیست، و باید با مفاد خواننده تطبیق داده شود.

ب. سایر مخاطبان مورد نظر شامل سازمان‌های بین‌المللی هستند که مأموریت‌های نظامی، ارتش ملی و مراکز آموزشی نظامی را اداره می‌کنند. بسیاری از این مؤسسات در حال اصلاح استراتژی‌ها، اصول و مفاهیم مأموریت خود در مورد PoC هستند. راهنمای مرجع نظامی PoC به معنای غصب فرآیندهای داخلی چنین سازمان‌هایی نیست. بلکه برای کمک به توسعه اصول، آموزش، برنامه ریزی، و عملیات در صورت صلاح دید آنها در نظر گرفته شده است.

دامنه

آ. راهنمای مرجع نظامی PoC چارچوبی از ۴۵ وظیفه مرتبط با PoC ارائه می‌دهد که در سه اصل دسته بندی می‌شوند. "چارچوب ۳-۴۵" در دو زمینه اصلی برای نیروهای نظامی مورد بحث قرار می‌گیرد:

عملیات صلح شامل پیشگیری از درگیری، ایجاد صلح، حفظ صلح، اجرای صلح و ایجاد صلح است. ارتش در حالت ایده آل یک بازیگر بی طرف است که با رضایت دولت میزبان حضور دارد، اگرچه ممکن است در طول عملیات اجرای صلح چنین نباشد.

۲

^۲ ۳ برای مثال نگاه کنید به ، پرداختن به کمبود اعتقادی اثر Alison Giffen: توسعه راهنمایی برای پیشگیری و پاسخ به حملات گسترده یا سیستماتیک علیه غیرنظامیان (واشنگتن، دی سی: مرکز استیمسون، بهار ۲۰۱۰).

۴ سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، واژه نامه اصطلاحات و تعاریف ناتو (AAP-6) بروکسل: پیمان آتلانتیک شمالی سازمان، ۲۰۱۰).

۵ برای مثال، به نشریات اعتقادی معاصر در مورد ثبات، ضد شورش، و عملیات صلح از بریتانیا، ایالات متحده، اتحادیه آفریقا و ناتو مراجعه کنید. همچنین سازمان ملل متحد، اصول و رهنمودهای عملیات حافظ صلح سازمان ملل (همچنین به عنوان اصول اصلی سازمان ملل شناخته می‌شود) (نیویورک: اداره عملیات حافظ صلح و اداره پشتیبانی میدانی)، ۲۰۰۸). برای مثال فعلی، به انتشارات تکنیک‌های ارتش ایالات متحده ATP 3-07.6 حفاظت از غیرنظامیان مراجعه کنید (واشنگتن، دی سی: ستاد فرماندهی ارتش، اکتبر ۲۰۱۵).

(۲) درگیری‌های مسلحانه شامل موقعیت‌های جنگی است که در آن ارتش یکی از طرفین درگیری می باشد. این موضوع ممکن است شامل مداخلات محدود، ضد شورش، جنگ نامنظم یا عملیات جنگی گسترده باشد.

ب. بسیاری از وظایف و اصول برای همه عملیات های نظامی اعمال می شود و منحصر به موقعیت های PoC نیستند. برخی از وظایف بسته به اینکه زمینه عملیات صلح یا درگیری مسلحانه باشد، کم و بیش قابل اجرا هستند. اگرچه ارتش معمولاً نقش محدودی در حداقل ۱۲ مورد از وظایف موجود در راهنمای مرجع نظامی PoC دارد، آنها را شامل می شود زیرا PoC می تواند به دلیل کمبود در هر یک از این وظایف به خطر بیفتد.

س. کاربران باید ۴۵ وظیفه را متناسب با شرایط خود تغییر دهند، و در غیر این صورت، راهنمای مرجع نظامی PoC را در حین کار، حمایت و توانمندسازی سایر بازیگران برای ایجاد محیطی که در آن غیرنظامیان محافظت می شوند، تنظیم کنند. برای مثال، عملیاتی با مدت زمان محدود ممکن است نیازی به اداره کردن برخی از وظایف مرتبط با اهداف بلندمدت مانند حمایت از یک حکمرانی مطلوب نداشته باشد. در حالی که راهنمای مرجع نظامی برای اطلاع رسانی تلاش های نظامی مرتبط با PoC طراحی شده است، نمی تواند به سادگی یک جایگزین روش شناختی برای واحدهای تطبیقی باشد. یک جو حاکم که بر اهمیت PoC تاکید می کند و رهبرانی که می توانند بر اساس شرایط بحرانی در زمین تصمیمات به موقع و مناسب بگیرند.

د در نهایت، در حالی که راهنمای مرجع نظامی PoC بر جنبه های نظامی PoC تمرکز دارد، تاکید می کند که هر نیروی نظامی احتمالاً یکی از اجزای یک مأموریت چند بعدی بزرگتر است که شامل اجزای غیرنظامی و پلیس می شود. در بسیاری از موارد، ارتش از افراد غیرنظامی که فعالیت هایشان در طولانی مدت و در نهایت برای تضمین PoC بسیار مهم هستند، حمایت می کند و آنها را فعال می کند. اگرچه راهنمای مرجع نظامی PoC عمدتاً برای خوانندگان نظامی در نظر گرفته شده است، ممکن است تلاش های PoC این افراد غیرنظامی را نیز مطلع کند.

نمای کلی PoC

بر اساس LOAC/IHL، غیرنظامی فردی است که عضو نیروهای مسلح کشورش یا سایر شبه نظامیان نباشد. غیرنظامیان از حمایت قانونی در برابر اثرات جنگ و اشغال نظامی برخوردار هستند. PoC به دو دلیل در طول درگیری های مسلحانه مورد توجه قرار می گیرد. اولاً، غیرنظامیان از جنگجویان متمایز هستند و طبق قوانین بین المللی باید از اثرات جنگ و اشغال نظامی محافظت شوند. دوم، PoC می تواند یک هدف برجسته از یک عملیات نظامی باشد. poc همچنین می تواند در طول عملیات های صلح، به ویژه زمانی که مأموریت شامل PoC باشد، یک ملاحظه حیاتی باشد. علاوه بر این، زمانی که امنیت انسان در خطر است poc می تواند یک عامل در طول سایر فعالیت های نظامی باشد.

تعریف

آ. در حالی که PoC تفاسیر متفاوتی در بین بازیگران مختلف دارد، در راهنمای مرجع نظامی PoC به شرح زیر تعریف شده است:

PoC شامل تلاش هایی جهت کاهش خطرات برای غیرنظامیان می باشد که ناشی از خشونت فیزیکی، تضمین حقوق آنها برای دسترسی به خدمات و منابع ضروری و کمک به ایجاد یک محیط امن، پایدار و عادلانه برای غیرنظامیان در دراز مدت است.

۳

^۳ ۷ رجوع کنید به Giffen، ۱۴. همچنین به کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC)، تقویت حفاظت از غیرنظامیان در درگیری های مسلحانه و سایر موقعیت های خشونت آمیز (ژنو ICRC: سپتامبر ۲۰۰۸)، ۹ مراجعه کنید. این سند بیان می کند: »

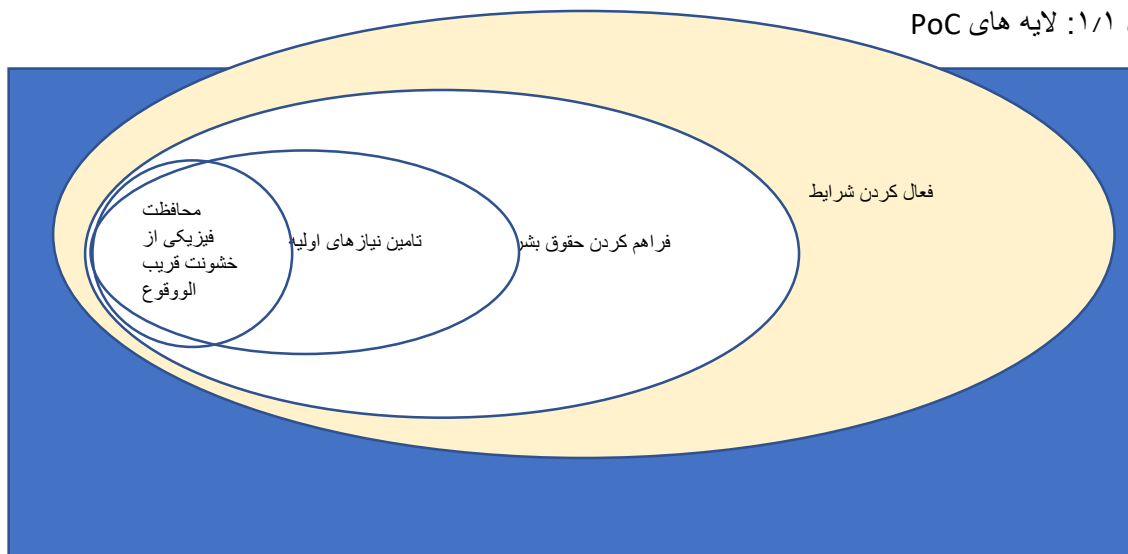
ب. این تعریف هم مرتبط با عملیات صلح و هم عملیات‌های جنگی است، و همچنین ممکن است در موقعیت‌های دیگری که از نیروهای نظامی برای رسیدگی به خطرات برای غیرنظامیان استفاده می‌شود، به کارگیری شود. این تعریف نشان می‌دهد که PoC دارای جنبه‌های نظامی و غیرنظامی است و نشان می‌دهد که پایداری PoC اغلب نیاز به تمرکز کوتاه‌مدت بر تهدیدات قریب‌الوقوع خشونت دارد.

س. PoC علاوه بر نیروی نظامی، طیف وسیعی از بازیگران (افراد) را در بر می‌گیرد. اینها شامل سازمان‌های داخلی و بین‌المللی غیرنظامی، پلیس و سازمان‌های نظامی است که به نیازهای امنیتی، حکومتداری، حاکمیت قانون، بشردوستانه و نیازهای توسعه‌ای می‌پردازند. ملاحظات اخیر اغلب مربوط به تأمین رفاه غیرنظامیان و کاهش نارضایتی‌ها و علل ریشه‌ای درگیری است که می‌تواند به غیرنظامیان آسیب برساند. بازیگران (افراد) PoC ممکن است اهداف متفاوتی داشته باشند و از روش‌های متفاوتی استفاده کنند، حتی اگر بتوانند در مورد مطلوبیت کلی PoC به توافق برسند. بازیگران با جزئیات بیشتر در فصل ۲ راهنمای مرجع نظامی PoC مورد بحث قرار می‌گیرند.

لایه‌های PoC

ناظران و تمرین‌کنندگان گاهی بحث می‌کنند که آیا تلاش‌های PoC باید به شدت بر محافظت در برابر تهدیدات خشونت فیزیکی متمرکز باشد یا اینکه آیا آنها باید یک دستور کار وسیع‌تری برای امنیت انسانی از جمله حقوق بشر را در بر گیرند. در این راهنمای مرجع، PoC به عنوان مجموعه‌ای از لایه‌های مسائل در نظر گرفته می‌شود که به طور کلی همانطور که در شکل ۱/۱ نشان داده شده است، طبقه‌بندی شده‌اند.^۴

شکل ۱/۱: لایه‌های PoC

^۴ از نظر کمیته بین‌المللی صلیب سرخ، هدف حفاظت، به معنای وسیع، تضمین این است که مقامات و سایر بازیگران به تعهدات خود و حقوق افراد به منظور حفظ جان، امنیت، تمامیت فیزیکی و اخلاقی و حیثیت کسانی که تحت تأثیر درگیری‌های مسلحانه و/یا سایر موقعیت‌های خشونت قرار گرفته اند احترام بگذارند. حفاظت شامل مواردی است که برای جلوگیری یا توقف نقض واقعی یا بالقوه حقوق بین‌الملل بشردوستانه (IHL) و سایر نهادهای قانونی مرتبط یا هنجارهایی که از انسان‌ها محافظت می‌کنند، تلاش می‌کنند. مهم‌تر از همه، هدف حفاظت، از بین بردن علل نقض‌ها یا شرایطی است که منجر به آن‌ها می‌شود، عمدتاً با توجه کسانی که مسئول تخلف‌ها و کسانی که ممکن است بر آنها نفوذ داشته باشند. "از آفریقا (واشنگتن دی سی: انتشارات دانشگاه دفاع ملی، ۲۰۱۰)، ۱۶. با عنوان "محافظت غیر نظامی "Onion" به صورت اصلی.

زمینه های خطر PoC.PoC یک نگرانی عمده در چهار زمینه ریسک کلی است که متقابلاً منحصر به فرد نیستند. اولین مورد درگیری مسلحانه شامل جنگ بین دولت های ملی و جنگ های داخلی، شورش ها و ضد شورش ها است. زمینه خطر دوم، جنایات جمعی و انبوه یا اعمال خشونت آمیز گسترده و اغلب سیستماتیک علیه غیرنظامیان توسط گروه های مسلح دولتی یا غیردولتی، از جمله قتل، ایجاد صدمات جدی جسمی یا روحی، یا تحمیل عمدی شرایط زندگی است که باعث آسیب جدی جسمی یا روحی می شود. سومین زمینه خطر PoC، حکمرانی ضعیف است که منجر به نقض گسترده رفاه فیزیکی غیرنظامیان و حقوق بشر می شود. در نهایت، زمینه چهارم، بی ثباتی خشونت آمیز است که با انتقام، جنگ قدرت، ناآرامی های گسترده، درگیری های بین جمعی یا درگیری های فرقه ای آشکار می شود.

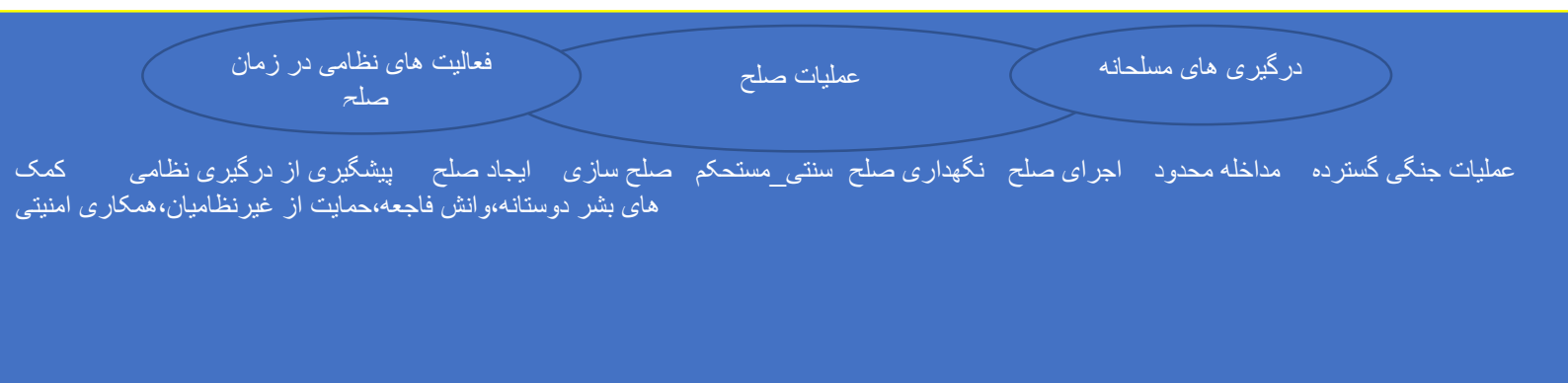
ب انواع خطر PoC. انواع خاصی از خطرات PoC معمولاً در زمینه های مختلف رخ می دهد. این موارد شامل خشونت جنسی و مبتنی بر جنسیت، دسترسی محدود به نیازها و خدمات اولیه، خطرانی برای کودکان، قاچاق انسان، خطرات برای افراد بی خانمان، خشونت هدفمند، خشونت غارتگرانه، خشونت جانبی، تروریسم، و سایر انواع خطر است.

س. خطرات PoC بیشتر در فصل ۲ براساس تکلیف ۴ درک آسیب پذیری ها و تهدیدات غیرنظامی مورد بحث قرار می گیرد.

POC و نیروی نظامی

آ PoC یک ملاحظه مهم در سراسر طیف عملیات نظامی نشان داده شده در شکل ۱-۲ است. خواه نیروی نظامی یک بازیگر بی طرف (مانند عملیات صلح) باشد یا یک طرف

در درگیری (مانند درگیری های مسلحانه، از جمله ضد شورش)، رهبران احتمالاً باید به PoC رسیدگی کنند. بسته به شرایط، PoC ممکن است هدف اصلی یک مأموریت یا یک وظیفه از وظایف گسترده پشتیبانی یا اهداف اجباری یک مأموریت باشد. نیروهای نظامی باید عملیات را مطابق با LOAC/IHL و در صورت لزوم مطابق با قوانین بین المللی حقوق بشر انجام دهند (IHRL).

← محافظت از غیر نظامیان →

شکل ۱/۲: طیف عملیات نظامی

ب نیروهای نظامی باید PoC را در سه زمینه کلی در نظر بگیرند، که اولین آنها طیفی از فعالیت های نظامی داخلی یا بین المللی در زمان صلح است. مورد دوم عملیات صلح است که در آن

° سایر خطرات شامل ناامنی آب و غذا، اثرات بهداشتی، اثرات اقتصادی، اثرات اجتماعی، اثرات زیست محیطی، جرایم سازمان یافته، فساد، اختلافات مالکیت، تنش های مرزی، و بی ثباتی منطقه ای است. برخی کشورها IHRL را به عنوان قانون قابل اجرا برای موقعیت های خارج از درگیری مسلحانه می دانند. برخی از کشورها به حقوق بین الملل بشر در زمان درگیری مسلحانه بسنده میکنند.

ارتش معمولاً یک بازیگر بی‌طرف است، با رضایت دولت میزبان و (در حالت ایده‌آل) طرف‌های درگیری حضور دارد و موظف است بر پایبندی به قطعنامه‌ها و توافق‌های مناسب نظارت کند، از مصالحه حمایت کند یا تسهیل کند یا حکومت را به حکومت مشروع منتقل کند. دستورات عملیات صلح اغلب شامل مقرراتی برای حفاظت از غیرنظامیان است. زمینه سوم، درگیری مسلحانه است، که در آن نیروی نظامی یکی از طرفین درگیری است و به یک هدف سیاسی با استفاده از زور دست می‌یابد. در طول درگیری مسلحانه، قبل از هر چیز مطابق با تعهدات آنها بر اساس LOAC/IHL، مسئولیت اصلی PoC بر عهده طرفین درگیری است. برخی از موقعیت‌ها ممکن است ویژگی‌های عملیات صلح و همچنین درگیری مسلحانه را در بر گیرند. عملیات بالقوه در طول طیف شامل موارد زیر است.

فعالیت‌های نظامی در زمان صلح

این عملیات معمولاً مستقیماً به درگیری مربوط نمی‌شود و شامل استخدام داخلی یا بین‌المللی نیروهای نظامی می‌شود. آنها ممکن است دارای مجوز بین‌المللی باشند یا بر اساس تصمیمات یکجانبه یا دوجانبه عمل کنند. در حالی که این فعالیت‌ها اغلب خارج از زمینه عملیات صلح رخ می‌دهند، بسیاری از ملاحظات PoC مشابه هستند. فعالیت‌های نظامی در زمان صلح شامل موارد زیر است:

آ. واکنش به فاجعه یا تسکین رنج حاد انسانی. معمولاً به عنوان آخرین راه حل زمانی که قابلیت‌های غیرنظامی ناکافی است، نیروهای نظامی ممکن است در داخل یا در سطح بین‌المللی مستقر شوند.

ب. حمایت از مقامات مدنی (غیرنظامی). نیروهای نظامی ممکن است در داخل کشور به کار گرفته شوند تا به الزامات امنیتی افزایش یافته در طول اغتشاشات مدنی یا رویدادهای عمومی مهم یا برای حمایت از تلاش‌هایی مانند برداشت محصول رسیدگی کنند.

س. همکاری در زمینه امنیت. نیروهای نظامی ممکن است در سطح بین‌المللی در زمان صلح برای انجام تمرینات یا ارائه کمک‌های امنیتی به کار گرفته شوند. این فعالیت‌ها ممکن است با مجوز بین‌المللی انجام شود یا در نتیجه ترتیبات بین کشورهای مربوطه رخ دهد.^۶

^۶ زبان دستوری معمولی PoC شامل موارد زیر است: "(عملیات) مجاز است اقدامات لازم را در مناطق استقرار نیروهای خود و همانطور که در حد توان خود بداند و بدون لطمه به مسئولیت دولت (دولت میزبان) انجام دهد. از غیرنظامیان در برابر تهدید قریب الوقوع خشونت فیزیکی محافظت می‌کند. به UN OCHA، Aide Memoire برای بررسی مسائل مربوط به حفاظت از غیرنظامیان در درگیری‌های مسلحانه (ویرایش چهارم) مراجعه کنید. (نیویورک: دفتر هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه، ۲۰۱۱) و قطعنامه ۱۸۹۴ شورای امنیت سازمان ملل متحد (۲۰۰۹) که قطعنامه معیار تعیین‌کننده عناصر اصلی است. همچنین نگاه کنید به حفاظت از غیرنظامیان: دستورالعمل‌های اجرایی برای اجزای نظامی مأموریت‌های حافظ صلح سازمان ملل متحد (نیویورک: اداره عملیات صلح سازمان ملل متحد و وزارت پشتیبانی میدانی، فوریه ۲۰۱۵) که سه سطح PoC را توصیف می‌کند: (۱) حفاظت از طریق گفتگو و تعامل. (۲) ارائه حفاظت فیزیکی. و (۳) ایجاد یک محیط حفاظتی. اتحادیه آفریقا (AU) نیز تا حد زیادی این چارچوب را پذیرفته است. چهارمین مجمع ژنو در رابطه با حمایت از افراد غیرنظامی در زمان جنگ، مبنای قانونی را برای درک تعهدات PoC طرف‌های متخاصم فراهم می‌کند. این تعهدات شامل تمایز بین غیرنظامیان و جنگجویان و بین اهداف غیرنظامی و اهداف نظامی و اتخاذ تمام اقدامات احتیاطی ممکن برای به حداقل رساندن صدمات به غیرنظامیان، تلفات جانی غیرنظامیان و آسیب به اشیاء غیرنظامی است. کمیته بین‌المللی صلیب سرخ (ICRC) یک آژانس مستقل و بی‌طرف است که به عنوان نگهبان حقوق بین‌الملل حقوق بشر عمل می‌کند و اجرای آن را در سطح ملی و در درگیری‌های مدرن ترویج می‌کند. برای اطلاعات بیشتر در مورد دستورات حفاظتی ICRC، به سیاست ICRC در مورد حفاظت (۲۰۰۸) مراجعه کنید.

^{۱۳} توضیحات تا حدی از اصول Capstone سازمان ملل متحد و انتشارات مشترک متفقین (AJP 3.4.1) عملیات پشتیبانی صلح (بروکسل: سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، ژوئیه ۲۰۰۱) اقتباس شده است.

عملیات صلح

عملیات‌های صلح (یا عملیات‌های حمایت از صلح) از درگیری جلوگیری می‌کند یا حاوی درگیری است، صلح را باز می‌گرداند، یا از آشتی و بازسازی در یک محیط پس از جنگ حمایت می‌کند. پنج نوع عملیات صلح وجود دارد:

آ. پیشگیری از تعارض. فعالیت‌های نظامی ممکن است ظرفیت ایجاد کند، شرایط نامطلوب را کاهش دهد، یا از تهدید جلوگیری کند.

ب. ایجاد صلح. بازیگران نظامی فعالیت‌های پایداری را انجام می‌دهند (که اغلب به عنوان "عملیات ثبات" نامیده می‌شود)، که معمولاً در ارتباط با افراد غیر نظامی و یا در حمایت از آنها می‌باشد. این تلاش‌ها اغلب بر ایجاد یا تقویت نهادهای دولت میزبان برای جلوگیری از درگیری تأکید می‌کنند.

ج. صلح طلبی. بازیگران نظامی از فعالیت‌های دیپلماتیک برای برقراری آتش‌بس یا حل و فصل مسالمت‌آمیز سریع درگیری‌های موجود یا قریب الوقوع حمایت می‌کنند. اقدامات صلح‌آمیز شامل ارائه خدمات مطلوب، میانجی‌گری، فشار دیپلماتیک، انزوا یا تحریم است. حمایت نظامی برای ایجاد صلح ممکن است شامل دخالت مستقیم یا غیرمستقیم دارایی‌های نظامی (مانند پشتیبانی کارکنان، برنامه‌ریزی، تأمین امنیت، یا کمک به مشاوره نظامی) باشد.

د. حفظ صلح. عملیات نظامی طراحی شده برای حفظ صلح در جایی که جنگ متوقف شده است، اغلب برای حمایت از اجرای توافق آتش‌بس یا آتش‌بس می‌باشد و از تلاش‌های دیپلماتیک برای دستیابی به یک راه حل سیاسی بلندمدت حمایت کند.

(۱) حفظ صلح "به روش سنتی" - اغلب براساس فصل ششم منشور سازمان ملل متحد (حل و فصل اختلافات در آرامش) الزامی است. حفظ صلح سنتی با رضایت همه طرف‌های اصلی درگیری انجام می‌شود. در حالی که حافظان صلح سنتی ممکن است یک مأموریت PoC داشته باشند، این وضعیت باعث می‌شود که آنها مجبور به استفاده از زور نباشند و فعالیت‌های آنها معمولاً محدود به نظارت بر اجرای توافق است.

(۲) حفظ صلح "قوی" - اغلب براساس فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد (اقدام در رابطه با تهدیدات علیه صلح، نقض صلح، و اقدامات تجاوزکارانه) الزامی است. هنگامی که برخی از بازیگران (افراد) موافقت «تاکتیکی» را برای مأموریت ارائه نمی‌کنند، ممکن است به حفظ صلح قوی نیاز باشد. ممکن است از حافظان صلح خواسته شود که در موارد منتخب برای دفاع از خود یا دفاع از مأموریت، از جمله حمایت از PoC، از زور استفاده کنند. حافظان صلح ممکن است در وظایف دیگری که از ساختن ملت حمایت می‌کند، مشارکت داشته باشند.

اجرای صلح شامل استفاده از نیروی نظامی یا تهدید به وسیله آنها است که معمولاً بر اساس مجوز بین‌المللی در حمایت از یک دستور، اما بدون رضایت همه طرف‌های درگیر، برای الزام به تبعیت از قطعنامه‌ها یا تحریم‌هایی که برای حفظ یا بازگرداندن صلح و نظم طراحی شده‌اند، می‌باشد.

درگیری‌های مسلحانه

آ. "درگیری مسلحانه" اصطلاحی غیردقیق و اغلب مورد بحث است، اما ممکن است به عنوان شرایطی در نظر گرفته شود که زمانی وجود دارد که سطح بالایی از خشونت بین جناح‌های مسلح سازمان‌یافته از جمله نیروهای نظامی، نیروهای شبه‌نظامی، گروه‌های شورشی یا سایر بازیگران مسلح رخ می‌دهد. درگیری‌های مسلحانه ممکن است بین المللی یا درون ملی باشد.

(۱) مداخله محدود شامل استفاده از نیروی نظامی، اغلب در شرایط بحرانی است، و عموماً در مقیاس محدود و مدت کوتاه در نظر گرفته شده است. مداخلات اجباری ممکن است برای اهداف مربوط به PoC، با یا بدون رضایت دولت میزبان انجام شود. یک مداخله می‌تواند مرحله اولیه یا گسترش عملیات رزمی بزرگ باشد.

(۲) عملیات رزمی بزرگ معمولاً مستلزم یک کارزار گسترده است و شامل درگیری بین دولتی بین ارتش‌های سنتی و همچنین ضد شورش می‌شود. این درگیری‌ها اغلب مستلزم یک تلاش گسترده برای تثبیت و بازسازی است.

ب. علاوه بر الزامات کلی حقوقی و اخلاقی PoC، تجارب نظامی اخیر حداقل سه دلیل مهم برای پشتیبانی از PoC ارائه می‌دهد. اول، عملیات صلح، تلاش‌های ثبات، و تجربه و اصول ضد شورش نشان می‌دهد که جمعیت اغلب مرکز ثقل

عملیات‌های نظامی است و حمایت مردم تا حدی به توانایی محافظت در برابر عاملان یا در برخی موارد از گروه‌های هویتی رقیب مربوط می‌شود. دوم، تلفات غیرنظامیان می‌تواند تلاش‌های نظامی را تضعیف کند و به موضوعی تفرقه‌انگیز بین شرکای چند ملیتی تبدیل شود. حتی اگر یک نیروی نظامی خود مستقیماً مسئول تلفات غیرنظامیان نباشد، احتمالاً این انتظار وجود دارد که این نیرو بتواند بدون توجه به علت، از آسیب گسترده به غیرنظامیان جلوگیری کند.

س. در نهایت، در طول عملیات صلح و درگیری‌های مسلحانه، نیروهای نظامی در درجات مختلفی به رفاه غیرنظامیان اهمیت می‌دهند، چراکه از تلاش‌ها برای شکل دادن به یک محیط حفاظتی، همانطور که در فصل ۴ بحث شد، حمایت می‌کنند. این تلاش‌های طولانی‌مدت می‌تواند به محافظت از غیرنظامیان در برابر تهدیدات آینده، از جمله تهدیدهایی که لزوماً با خشونت مرتبط نیستند، کمک کند. تحت شرایط خاص، پرداختن به سایر تهدیدات فوری امنیت انسانی می‌تواند تمرکز عملیاتی اصلی نیروهای نظامی باشد زیرا از دیگر بازیگران حمایت می‌کنند. به‌علاوه، دستیابی به یک راه حل سیاسی مسالمت آمیز ممکن است بعید باشد مگر اینکه ملاحظات غیرنظامی به اندازه کافی مورد توجه قرار گیرد.

نقش‌های POC نظامی

نیروهای نظامی چه درگیر در عملیات صلح باشند و چه در عملیات جنگی، به دو روش کلی از POC پشتیبانی می‌کنند:

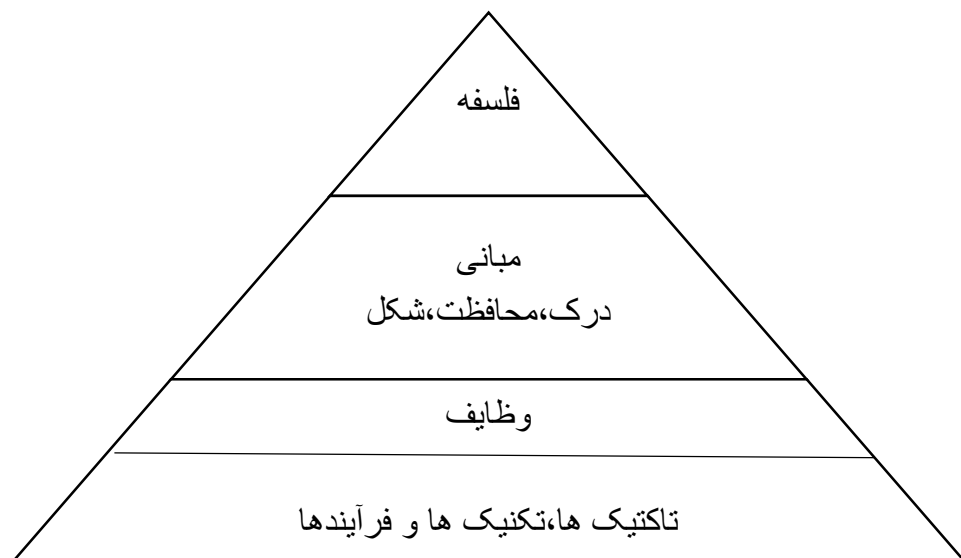
آ. اجتناب از آسیب غیر نظامی. نیروهای نظامی مطابق با LOAC/IHL و سایر نهادهای قانونی مربوطه عمل می‌کنند تا آسیب به غیرنظامیان را به حداقل برسانند. علاوه بر این، نیروهای نظامی از اقداماتی که سبب تضعیف تلاش‌های سایر بازیگران را که امنیت انسانی را بهبود می‌بخشند، می‌شود، اجتناب می‌کنند.

ب. اقدامات PoC حساب شده (عمدی). نیروهای نظامی اقدامات تهاجمی، دفاعی و ثباتی را انجام می‌دهند که به صراحت برای کاهش آسیب به غیرنظامیان، از جمله عملیاتی که برای ایجاد محیطی مساعد برای POC طراحی شده است، انجام می‌دهند.

چارچوب POC 3-45

راهنمای مرجع نظامی PoC به هرم نشان داده شده در شکل ۱/۳/۱۵ پایبند است و با حمایت از یک فلسفه فراگیر PoC، به سه اصل می‌پردازد، ۴۵ کار را شناسایی می‌کند، و تاکتیک‌ها، تکنیک‌ها و رویه‌ها را برای انجام وظایف مورد بحث قرار می‌دهد.^۷

^۷ ۱۴ حفاظت از حقوق اساسی فردی در برابر تهدیدات شدید و گسترده و موقعیت‌های نامطلوب. ۱۵ برگرفته از گیفن، پرداختن به نقص اعتقادی، ۱۱ (که بیشتر این مدل را به ریچارد آبرون نسبت می‌دهد)

شکل ۱/۳: هرم "اصول" نظامی

فلسفه

PoC یک اولویت اخلاقی، سیاسی، قانونی و استراتژیک برای همه عملیات های نظامی است. جوامع روی زمین و در سراسر جهان از پرسنل یونیفرم پوش برای محافظت از جمعیت انتظار دارند. عدم انجام این کار اعتبار و مشروعیت عملیات را به خطر می اندازد و می تواند اهداف دیگر را تضعیف کند.

۳ اصل PoC (درک - محافظت - شکل)

آ. سه اصل اساسی می تواند به نیروهای نظامی در حفاظت از غیرنظامیان در طول عملیات خود کمک کند. نادیده گرفتن هر یک از اصول، سبب افزایش این احتمال می شود که غیر نظامیان آسیب های غیر ضروری ببینند. این اصول اولویت بندی نمی شوند، اما توالی نشان می دهد که

نیروهای نظامی باید شرايطی را که در آن عملیات خواهند کرد را درک کنند، اهدافی را که باید به آن دست یابند، برنامه ریزی کنند، عملیات را برای دستیابی به اهداف انجام دهند،

برای دستیابی موفقیت هم افزایی با دیگر بازیگران را ایجاد کنند و به محیط اطراف شکل دهند. شکل ۱/۴ چارچوب مورد استفاده در راهنمای مرجع نظامی PoC را نشان می دهد که شامل سه اصل PoC و ۴۵ وظیفه پشتیبانی است

محیطی محافظ تشکیل دهید		محافظت از غیرنظامیان در زمان عملیات ها			درک خطرات برای غیر نظامیان
حکم قانون	مدیریت انتظارات	پشتیبانی از جنگ	غیرنظامیان آسیب پذیر را تخلیه کنید	برنامه برای poc	محیط عملیاتی
رفاه اجتماعی	فعالیت های اطلاعاتی	حفاظت از کودکان	تداخل عملیات ها	آمادگی برای poc	افراد(بازیگران)
اقتصاد پایدار	مشارکت مردم و رهبران	خشونت جنسی مرتبط با درگیری	کاهش تلفات غیر نظامیان	گشت زنی	پویایی شناسی
انتقالات	توافق سیاسی	عملیات های ترکیبی	به غیر نظامیان آسیب دیده پاسخ دهید	ایست بازرسی،پست های نگهبانی فپست های دیده بانی	آسیب پذیری و تهدیدات
اصلاحات در بخش امنیتی	هماهنگی با سایر افراد(بازیگران)	امدادرسانی به آوارگان	حفاظت از زور	محاصره و جست و جو	استراتژی های poc
خلع سلاح ،ازکاراندازی و ادغام جدد	ایجاد ظرفیت همکاری	کمک های بشر دوستانه	فرماندهی و کنترل	خنثی کردن/شکست دادن عاملان	فعالیت های هوشمندانه
عدالت انتقالی	محیط امن و ایمن	نا آرامی عمومی	مدیریت و لجستیک	امنیت غیرنظامیان آسیب پذیر	اطلاعات دارای چند منبع
جامعه سازی	حکمرانی مطلوب	حمایت از نقش نظامی	نقش مهم نظامی		ارزیابی ها

ب خطرات غیرنظامی را درک کنید. نیروهای نظامی باید محیط عملیاتی، بازیگران مربوطه، پویایی و آسیب پذیری ها و تهدیدهای غیرنظامی را درک کنند. محیط عملیاتی شامل ملاحظات جغرافیایی، نظامی/امنیتی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، اطلاعاتی و زیرساختی (GPMEII) است که با PoC مرتبط است و در بسیاری از موارد مسائل غیرنظامی مهمتر از مسائل نظامی است. واحدها باید تأثیر بگذارند (و در بسیاری از موارد، باید تحت تأثیر) طیف وسیعی از بازیگران دیگر قرار گیرند که ممکن است به طور آزاد به عنوان دشمنان، غیرنظامیان آسیب پذیر، تماشاگران، بازیگران منفی و بازیگران مثبت طبقه بندی شوند. در بسیاری از موقعیت‌ها، ارتش در حمایت از سایر بازیگرانی که تلاش‌هایشان برای دستیابی به PoC اهمیت بیشتری دارد، عمل می‌کند.

علاوه بر این، درک پویایی‌هایی مانند هدایت استراتژیک و دستورات، منطق استراتژیک مجرمان، تأثیر عملیات، تغییر آسیب پذیری ها و تهدیدات مربوط به PoC، فرصت‌های در حال ظهور برای افزایش PoC، و تغییرات در محیط عملیاتی یا در میان آنها مهم است. بازیگران. این وضعیت دارای یک رابطه پیچیده و در حال تحول بین این متغیرها خواهد بود که نیازمند هوش خوب، مدیریت کارآمد اطلاعات است. و ارزیابی‌های فعلی موثر. اگرچه بازیگران مختلف PoC ممکن است تمایلی به تبادل اطلاعات نداشته باشند و در نتیجه بی‌طرفی، محرمانه بودن یا امنیت عملیاتی آنها را به خطر بیندازند، ممکن است بتوان مکانیسم‌های اشتراک‌گذاری اطلاعات رسمی و غیررسمی را توسعه داد که PoC را بهبود بخشد. این اصل و وظایف مرتبط با جزئیات بیشتر در فصل ۲ مورد بحث قرار گرفته است.^۸

س. از غیرنظامیان در طول عملیات محافظت کنید. نیروهای نظامی عملیات را با خطوط مختلف تلاش برای انجام عملیات تهاجمی، دفاعی و پایداری برای محافظت از غیرنظامیان طراحی می‌کنند. آنها به شایستگی عملکردی در زمینه‌های نظامی سنتی مانند حرکت و مانور، فرماندهی و کنترل، اطلاعات، پشتیبانی آتش، حفاظت و تدارکات نیاز دارند. یگان‌ها باید درک محکمی از استفاده از نیرو و قوانین درگیری ویژه مأموریت با تمرکز بر موقعیت‌های PoC داشته باشند. عملیات اغلب در ارتباط با بازیگران دیگر، مانند نیروهای پلیس کشور میزبان و یا در حمایت از آنها انجام می‌شود. در حین

^۸ این چارچوب با آنچه در راهنمای مرجع نظامی اصلی است PoC متفاوت می‌باشد. در درجه اول، سه جزء اساسی دارد (درک خطرات غیرنظامی، محافظت از غیرنظامیان در طول عملیات، و شکل دادن به یک محیط حفاظتی)، به جای پنج اصل مورد استفاده در ویرایش اول. دوم، شامل چهار وظیفه جدید (درک آسیب‌پذیری‌ها و تهدیدات غیرنظامی، درک استراتژی PoC، ایمن کردن غیرنظامیان آسیب‌پذیر، و حمایت از حل و فصل سیاسی) است.

برنامه ریزی، آماده سازی و اجرای عملیات، واحدها باید به طور معمول و پیشگیرانه ملاحظات PoC را لحاظ کنند، زیرا عدم انجام این کار می تواند این پیام را منتقل کند که خشونت علیه غیرنظامیان قابل قبول است.

فصل ۳، همراه با چندین ضمیمه در راهنمای مرجع نظامی PoC، به این مسائل بیشتر می پردازد، و همچنین PoC را در چارچوب انواع وظایف نظامی مانند گشت زنی، ایجاد پایگاه های نظامی، پایگاه های عملیاتی متحرک، ایجاد مناطق حائل و عملیات تخلیه غیر جنگی، عملیات های محاصره و جستجو مورد بحث قرار می دهد. این فصل همچنین راهنمایی هایی در مورد چگونگی واکنش و کاهش حوادث آسیب غیرنظامی، از جمله تلفات غیرنظامی ناشی از عملیات نظامی ارائه می دهد.

د یک محیط حفاظتی شکل دهید. علاوه بر درک و عملکرد در محیط، رهبران نظامی اغلب باید به شکل دادن به محیط به روشی کمک کنند که PoC را افزایش دهد. PoC را اغلب می توان با یک «رویکرد جامع» به دست آورد که در آن بازیگران نظامی و غیرنظامی از ابزارهای نظامی و غیرنظامی برای دستیابی به اهداف نظامی و غیرنظامی استفاده می کنند، با این درک مشترک که در بلندمدت بسیاری از ملاحظات غیرنظامی مهم ترین هستند. این تلاش های شکل دهی از طریق فعالیت های اطلاعاتی، تعامل با رهبران کلیدی و جمعیت، هماهنگی با سایر بازیگران، و ایجاد ظرفیت همکاری از جمله در جوامع محلی به دست می آیند.

ارتش ممکن است ملزم به حمایت از نتایج مطلوب مانند محیط امن و مطمئن، حکمرانی خوب، حاکمیت قانون، رفاه اجتماعی و اقتصاد پایدار باشد. این نتایج اغلب با ایجاد صلح و توسعه مرتبط است و معمولاً باید به عنوان تلاش های موازی و متقابل دنبال شود. عدم دستیابی به این نتایج می تواند منجر به آسیب غیرنظامی یا شعله ور شدن نارضایتی هایی شود که منجر به درگیری می شود و غیرنظامیان را در معرض خطر بیشتری قرار می دهد. نیروهای نظامی عمدتاً درگیر ایجاد یک محیط امن و مطمئن هستند که علاوه بر بهبود PoC، شرط لازم برای ایجاد یک حل و فصل سیاسی، اجازه زندگی عادی برای غیرنظامیان و حمایت از نتایج دیگری است که باید مسئولیت اصلی سایر بازیگران باشد. با این حال، برای حفظ واحدهای امنیتی باید انعطاف پذیر باشند و در درجات مختلف ممکن است برای فعال کردن، نظارت یا پشتیبانی سایر نتایج مورد نیاز باشد.

در نهایت به عنوان آخرین راه حل، نیروهای نظامی ممکن است مجبور شوند مسئولیت موقت مناطق دیگر را بر عهده بگیرند. حداقل، نیروهای نظامی با توجه به دستیابی به نتایج مورد نظر، نباید آسیبی وارد کنند.

برنامه های مرتبط اغلب شامل اصلاحات بخش امنیتی (SSR)، خلع سلاح، خلع سلاح، و ادغام مجدد (DDR) و عدالت انتقالی است. فصل ۴ این اقدامات شکل دهی محیطی و همچنین ملاحظات در طول انتقال را مورد بحث قرار می دهد.

وظایف POC

آ. "چارچوب PoC 3-45" راهنمای مرجع نظامی PoC شامل ۴۵ وظیفه است که از سه اصل PoC مورد بحث در بالا پشتیبانی می کند. این وظایف عموماً اعمال می شوند که آیا PoC هدف اصلی مأموریت ارتش است یا نه، اگرچه تمرکز بر روی یک کار خاص بسته به موقعیت متفاوت خواهد بود. وظایف پشتیبان یکدیگر هستند، از این نظر که موفقیت یا عقب نشینی در یک کار می تواند بر پیشرفت در سایر وظایف تأثیر بگذارد. در حالی که بسیاری از وظایف برای اکثر عملیات نظامی اعمال می شود و ممکن است به طور خاص به PoC نپردازند، در نظر نگرفتن یا انجام ندادن صحیح هر یک از وظایف می تواند PoC موثر را به خطر بیندازد.

ب فصول ۲، ۳ و ۴ راهنمای مرجع نظامی PoC 45 وظیفه را به تفصیل شرح می دهد.

هر بحث مشخص می کند که آیا ارتش احتمالاً نقش اصلی را ایفا می کند یا معمولاً از سایر بازیگران حمایت می کند و شامل عناصر زیر است:

• **شرح وظیفه** __ جهت گیری مختصر در مورد کار.

• **ارتباط وظیفه با PoC** __ چرا این کار بر PoC تأثیر می گذارد.

• **نحوه انجام کار** __ بحث و پیشنهادات توضیحی.

• **چالش های کار** __ مشکلات احتمالی که باید در نظر گرفته شوند.

ج در حالی که مجموعه وظایف در این راهنمای مرجع در نظر گرفته شده است که برای اکثر موقعیت های PoC جامع و قابل اجرا باشد، فرماندهان و کارکنان در طول تجزیه و تحلیل مأموریت خود باید کفایت چارچوب را برای شرایط خاص خود تأیید کنند. فهرست وظایف واقعی یک واحد باید زمینه (به عنوان مثال، عملیات صلح یا درگیری مسلحانه)، اصول، دستورات، قوانین درگیری و سایر ملاحظات را در نظر بگیرد. برخی از وظایف موجود در راهنمای مرجع را می توان به گونه ای اصلاح کرد که بیشتر به موقعیت خاصی که واحد با آن مواجه است مرتبط باشد، ممکن است موارد دیگر مورد نیاز نباشد، و ممکن است نیاز به افزودن وظایف بیشتری باشد.

د سایر بازیگران (از جمله سازمان های سیاسی، پلیس، بشردوستانه و توسعه ای داخلی و بین المللی) مسئولیت، اختیار و توانایی اولیه برای انجام بسیاری از وظایف مرتبط با PoC را خواهند داشت. در یازده مورد از وظایف، به ویژه آنهایی که با شکل دادن به یک محیط حفاظتی مرتبط هستند، ارتش به طور کلی حداکثر به نقش پشتیبانی و توانمندسازی محدود می شود. ارتش در درجه اول این کار را با حفظ امنیت کافی انجام می دهد تا سایر بازیگران فضای کافی برای عملیات داشته باشند. نهایت به عنوان آخرین راه حل، ارتش ممکن است به طور موقت نقش برجسته تری را برای این یازده وظیفه بر عهده بگیرد. در بیشتر موارد، نیروهای نظامی حداقل باید از وضعیت تمام ۴۵ وظیفه آگاه باشند، حتی اگر مسئولیت و اختیار اولیه برای برخی از آنها نداشته باشند. این امر ارتش را قادر می سازد تا زمینه بزرگتری را درک کند و اطمینان حاصل شود که واحدها از آسیب غیرنظامی جلوگیری می کنند و وظایف غیرنظامی را که در نهایت ممکن است حیاتی ترین وظایف برای انجام مأموریت باشند، تضعیف می کنند.